Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2759/75,

annettu 29 päivänä lokakuuta 1975,

sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

(EYVL L 282 , 1.11.1975, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		n:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 367/76, annettu 16 päivänä helmikuuta 1976	L 45	1	21.2.1976
►**M2**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1423/78, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1978	L 171	19	28.6.1978
►**M3**	Komission asetus (ETY) N:o 2966/80, annettu 14 päivänä marraskuuta 1980	L 307	5	18.11.1980
►**M4**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1473/86, annettu 13 päivänä toukokuuta 1986	L 133	36	21.5.1986
►**M6**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1475/86, annettu 13 päivänä toukokuuta 1986	L 133	39	21.5.1986
►**M7**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3906/87, annettu 22 päivänä joulukuuta 1987	L 370	11	30.12.1987
►**M8**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1249/89, annettu 3 päivänä toukokuuta 1989	L 129	12	11.5.1989
►**M9**	Neuvoston asetus (EY) N:o 3290/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M10**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1365/2000, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2000,	L 156	5	29.6.2000
►**M11**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1913/2005, annettu 23 päivänä marraskuuta 2005,	L 307	2	25.11.2005

Muutettu:

►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2759/75,

annettu 29 päivänä lokakuuta 1975,

sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

sekä katsoo, että

sianliha-alan markkinajärjestelyä koskevia perussäännöksiä on muutettu useita kertoja niiden antamisen jälkeen; näiden tekstien lukumäärän, monimutkaisuuden ja eri virallisiin lehtiin hajaantuneisuuden vuoksi niitä on vaikea käyttää, ja niiltä puuttuu kaikelta oikeudelliselta sääntelyltä vaadittava selkeys; tästä syystä niistä olisi laadittava koonnelma,

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, johon on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on toteuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet; erityisesti sianliha-alalla on tarpeen markkinoiden vakauttamiseksi ja alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi toteuttaa toimenpiteitä, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, sekä interventiotoimenpiteitä; viimeksi mainitut toimenpiteet voidaan toteuttaa interventioelinten ostoina; olisi kuitenkin toimenpiteillä tuettava myös yksityistä varastointia, koska tällaiset tukitoimenpiteet haittaavat vähiten tuotteiden tavanomaista kaupan pitämistä ja ne voivat vähentää interventioelinten ostojen määrää; tämän vuoksi olisi säädettävä erityisesti sen perushinnan vahvistamisesta,

joka toimii interventiotoimenpiteiden käynnistäjänä, ja niistä edellytyksistä, joilla interventioita toteutetaan,

sianliha-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla; interventiojärjestelmää täydentävä kauppajärjestelmä sisältää maksu- ja vientitukijärjestelmän, ja sillä pyritään myös vakauttamaan yhteisön markkinoita erityisesti estämällä maailmanmarkkinoiden hintavaihteluiden vaikutus yhteisössä noudatettaviin hintoihin,

periaatteessa tämän päämäärän saavuttamiseksi riittää, että kolmansista maista lähtöisin olevalle tuonnille vahvistetaan maksut, joissa otetaan huomioon rehuviljan hinnan yhteisössä ja maailmanmarkkinahinnan välisen eron vaikutus ruokintakustannuksiin ja tarve suojella yhteisön jalostusteollisuutta,

on tarpeen välttää yhteisön markkinoilla häiriöitä, jotka aiheutuvat poikkeuksellisen alhaisilla hinnoilla maailmanmarkkinoilla tehdyistä tarjouksista; tämän vuoksi olisi vahvistettava sulkuhinnat ja korotettava maksuja lisämaksulla, kun vapaasti rajalla -tarjoushinnat ovat edellä mainittuja hintoja alhaisemmat; sulkuhintajärjestelmä ei kuitenkaan toimi sellaisten tuotteiden osalta, joille on vaikea määrittää sellaista tarjoushintaa, joka olisi riittävän edustava kaikkien tiettyyn tariffinimikkeeseen kuuluvien tuotteiden osalta; tämän vuoksi olisi sallittava lisämaksun laskeminen erikseen,

tuonnin määrän valvomiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää tuontitodistusjärjestelmää, johon kuuluu tuonnin takaava vakuus,

yhteisön osallistuminen sianlihan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää hinnan yhteisössä ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen suuruista tukea viennille kolmansiin

([1]) EYVL N:o C 60, 13.3.1975, s. 42

▼B

maihin; on tärkeätä taata yhteisön viejille tietty varmuus tuen pysyvyydestä sianliha-alalla säätämällä mahdollisuudesta vahvistaa tuki ennakolta,

edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta markkinatilanteen vaatiessa kieltää kokonaan tai osittain niin sanotun sisäisen jalostusmenettelyn käyttö,

maksujärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; yhteisten hintojen ja maksujen järjestelmä voi kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi; yhteisön olisi sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä, kun aikaisemmat tuonnin esteet on poistettu,

vapaan liikkuvuuden rajoitukset, jotka johtuvat eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta, voivat aiheuttaa vaikeuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoilla; tämän auttamiseksi on tarpeen säätää mahdollisuus panna täytäntöön poikkeustoimenpiteitä markkinoiden tukemiseksi,

suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

tiettyjen tukien myöntäminen vaarantaa yhteisten hintojen järjestelmään perustuvien yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi sianliha-alalla olisi voitava soveltaa niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

sianliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista vastaa yhteisö yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1566/72 ([2]), 2 ja 3 artiklan mukaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

▼M7

1. Sianliha-alan yhteinen markkinajärjestely sisältää hintaja kauppajärjestelmän ja koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 0103	Elävät kesyt siat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b) ex 0203	Kesyjen sikojen liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
ex 0206	Kesyjen sikojen muut syötävät osat, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt
ex 0209 00	Siansilava vailla lihakudosta ja sulattamaton sianrasva, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
ex 0210	Kesyn sian liha ja muut osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut

([1]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
([2]) EYVL N:o L 167, 25.7.1972, s. 5

▼**M7**

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
	1501 00 11 1501 00 19	ianihra (laardi) ja muu sianrasva, sulatettu, myös puristettu tai liuottimien avulla uutettu
c)	1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; näihin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet
	1602 10 00	Homogenoidut valmisteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
	1602 20 90	Valmisteet ja säilykkeet eri eläinten maksasta, lukuun ottamatta hanhen- ja ankanmaksaa
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11- 1602 49 50	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka sisältävät kesyn sian lihaa tai muita osia
	1602 90 10	Valmisteet eri eläinten verestä
	1602 90 51	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka sisältävät kesyn sian lihaa tai muita osia
	1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet (myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut), joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa tai niiden kaltaisia tuotteita, eri eläinlajien lihaa ja muita eläimenosia mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta

▼**M8**

▼**B**

I OSASTO

Hintajärjestelmä

2 artikla

Tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin helpottavien ammatillisten ja toimialojen aloitteiden tekemisen rohkaisemiseksi voidaan toteuttaa seuraavat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevat yhteisön toimenpiteet:

— toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen järjestäytymistä,

— toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua,

— toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen,

— toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan tuotteiden markkinahintojen kehityksen seurantaa.

Näitä toimenpiteitä koskevat yleiset säännöt annetaan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

Hintojen huomattavan alenemisen estämiseksi tai sen vaikutusten lievittämiseksi voidaan toteuttaa seuraavat interventiotoimenpiteet:

— yksityisen varastoinnin tukeminen,

▼B

— interventioelinten tekemät ostot.

Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää 5 artiklan sääntöjä noudattaen määritetyille tuotteille.

▼M7

Interventioelinten tekemät ostot koskevat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0203 11 10 kuuluvia tuoreita tai jäähdytettyjä ruhoja tai puoliruhoja, ja ne voivat kohdistua myös alanimikkeeseen ex 0203 19 15 kuuluviin tuoreisiin tai jäähdytettyihin rintapaloihin (myös juovikas sianliha) ja alanimikkeeseen ex 0209 00 11 kuuluvaan jäähdytettyyn tai tuoreeseen sianihraan.

▼B

4 artikla

▼M10

1. Ruhoina ja puoliruhoina olevan vakiolaatuisen kesyn sian, jäljempänä ”teurastetut siat”, lihan perushinta vahvistetaan 1 509,39 euroksi tonnilta 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen.

Vakiolaatu määritellään asetuksen (ETY) N:o 3220/84 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettyjen sianruhojen painon ja vähärasvaisen lihan osuuden perusteella seuraavasti:

— ruhot, joiden paino on vähintään 60 kilogrammaa, mutta alle 120 kilogrammaa: luokka E,

— ruhot, joiden paino on vähintään 120, mutta enintään 180 kilogrammaa: luokka R.

▼B

2. Kun teurastettujen sikojen yhteisön markkinahinta, joka on vahvistettu jokaisessa jäsenvaltiossa yhteisön edustavilla markkinoilla todettujen ja jokaisen maan sikakarjan suhteellista merkitystä ilmaisevilla kertoimilla painotettujen hintojen perusteella, laskee alle 103 prosenttiin perushinnasta, ja sen myös oletetaan pysyvän tällä tasolla, voidaan päättää interventiotoimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden nimeämät interventioelimet toteuttavat interventiotoimenpiteet 5-7 artiklassa määritellyin edellytyksin.

▼M10

▼M8

5. Komission ehdotuksesta neuvosto määrittää määräenemmistöllä yhteisön sianruhojen luokitusasteikon.

6. Noudattaen 24 artiklassa säädettyä menettelyä

— päätetään interventiotoimenpiteistä sekä niiden soveltamisen päättymisestä,

— vahvistetaan luettelo yhteisön edustavista markkinoista,

— annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

▼B

5 artikla

▼M2

1. Vakiolaatuisten teurastettujen sikojen ostohinta ei saa olla korkeampi kuin 92 prosenttia eikä alempi kuin 78 prosenttia perushinnasta.

▼M9

2. Muiden vakiolaatuisten tuotteiden kuin teurastettujen sikojen ostohinnat lasketaan teurastettujen sikojen ostohinnasta ottaen huomioon näiden tuotteiden kaupallisen arvon ja teurastettujen sikojen kaupallisen arvon suhde.

▼B

3. Muiden kuin vakiolaatuisten tuotteiden ostohinnat lasketaan kyseisten vakiolaatuisten tuotteiden voimassa olevista hinnoista ottaen huomioon laatuerot vakiolaatuihin nähden. Nämä hinnat ovat voimassa määritetyille laaduille.

4. Jäljempänä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen

a) määritetään tuotteet, joihin interventiotoimenpiteet kohdistuvat sekä ostojen osalta kyseisten tuotteiden laatu; tietyillä yhteisön alueilla voidaan lisäksi jättää eräitä painoluokkia interventiotoimenpiteiden soveltamisen ulkopuolelle, jos kyseiset luokat eivät edusta mainittujen alueiden sianlihantuotannon erityispiirteitä,

b) vahvistetaan ostohinnat ja yksityisen varastoinnin tuen määrä,

c) annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 3 artiklassa säädettyjen interventiotoimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden osto- ja varastointiedellytyksistä.

▼M9

d) vahvistetaan kerroin, joka ilmaisee 2 kohdassa tarkoitetun suhteen.

▼B

6 artikla

1. Interventioelinten 3, 4 ja 5 artiklan säännösten mukaisesti ostamien tuotteiden myynti tapahtuu siten, että markkinoille ei aiheudu häiriöitä ja että kaikille ostajille taataan yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita ja yhdenvertainen kohtelu.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti interventioelinten ostamien tuotteiden myyntihintojen, varastojen purkamisen ja tarvittaessa kyseisten tuotteiden jalostamisen edellytysten osalta, annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä koskevat säännöt.

2. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M9

II OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä

8 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuontiin yhteisöön tai vientiin yhteisöstä tarvitaan tuonti- tai vientilupa.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä luvat hakemuksesta jokaiselle hakijalle riippumatta tämän sijoittautumispaikasta yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 ja 13 artiklan soveltamista.

Tuonti- ja vientiluvat ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Lupien myöntämisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- ja vientisitoumuksen toteutuminen luvan voimassaoloajan; lukuun ottamatta pakottavia syitä vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toiminta ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu ainoastaan osittain.

2. Lupien voimassaoloaika vahvistetaan ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin määrätä, 1 artiklassa 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tullimaksuja.

▼M9

10 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen 10 artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille määrätään lisätuontitulli, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnyshinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään niiden kolmen vuoden tuonnin perusteella, jotka edelsivät vuotta, jolloin 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.

Tätä tarkoitusta varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai tuotteen yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

3. Huomioon otettavat tuontihinnat lisätuontitullia määrättäessä määritetään kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaisissa säännöissä tarkennetaan erityisesti:

a) tuotteet, joihin lisätuontitullia sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan nojalla;

b) muut tarpeelliset ehdot 1 kohdan soveltamisesta maataloussopimuksen 5 artiklan nojalla.

11 artikla

1. Edellä 1 artiklassa luetelluille tuotteille Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyissä sopimuksissa määrätyt tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltaen yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelemää:

— hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (”ensin tullutta palvellaan ensin” -periaate)

— menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikainen tutkimus”-menetelmä)

— perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (”perinteiset/uudet toimijat” -menetelmä)

Myös muita sopivia menetelmiä voidaan käyttää.

Menetelmissä on vältettävä kaikenlaista kyseisiin toimijoihin kohdistuvaa syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava huomioon yhteisön markkinoiden vaatima tarjonta ja tarve turvata markkinoiden tasapaino turvautuen mahdollisesti samalla menetelmiin, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen neuvottelujen yhteydessä tehtyjen sopimusten sisältämiä oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset säännöt, joissa määrätään vuoden ajalle sopivasti jaettavista tarvittaessa käyttöön otettavista vuosittaisista kiintiöistä, sisältävät seuraavat määräykset:

a) takuut tuotteen laadusta, lähtöisyydestä ja alkuperästä;

b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen;

ja

▼M9

c) tuontilupien myöntämisehdot ja voimassaoloaika.

12 artikla

1. Jos hinnat yhteisön markkinoilla nousevat huomattavasti ja jos tilanne todennäköisesti jatkuu samanlaisena ja häiritsee tai uhkaa häiritä yhteisön markkinoita, voidaan toteuttaa 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2. Hinnat nousevat huomattavasti 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kun seurauksena yleisestä hintojen noususta kaikilla yhteisön alueilla sianruhojen keskihinta yhteisön edustavilla markkinoilla, jotka on määritelty asetuksen (ETY) N:o 2123/89 liitteessä, on korkeampi kuin kolmen edeltäneen markkinointivuoden keskimääräinen hinta 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään kesäkuuta välisenä aikana, joka tarkistetaan tarvittaessa kyseisten hintojen suhdannevaihtelujen perusteella ja johon lisätään tämän keskiarvon ja kyseisen ajanjakson perushintojen keskiarvon erotus ottaen huomioon kaikki perushinnan tarkistukset vertailusta kyseisen ajanjakson keskihinnasta saatavaan hintaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu huomattava hintojen nousu todennäköisesti jatkuu, jos sianlihan tarjonta ja kysyntä ovat epätasapainossa ja epätasapaino todennäköisesti jatkuu erityisesti kun otetaan huomioon seuraavat kohdat.

a) mukaan laskettujen emakkojen lukumäärä ja porsaiden hintojen suhdannevaihtelut;

b) sikojen tuotantoa koskevien tilastollisten tutkimusten tekemisestä 1 päivänä kesäkuuta 1993 annetun direktiivin 93/23/ETY mukaan tehdyn tutkimukset ja arviot;

c) sianruhojen markkinahintojen ennustettavat suuntaukset.

4. Edellisissä kohdissa tarkoitettujen ehtojen täyttyessä voidaan päättää tuontitullien täydellisestä tai osittaisesta kantamatta jättämisestä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa samaa menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Sen mahdollistamiseksi, että 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voidaan viedä kyseisten tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen perusteella perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitusten puitteissa, voidaan kyseisten noteerausten ja hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen käytetään menetelmää, joka

a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseisten markkinoiden tilanteeseen sekä hyödyntää käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuuden ja rakenteen aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;

b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;

c) ei merkitse syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.

3. Tuki on sama kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät.

Tuki vahvistetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tuki vahvistetaan säännöllisin väliajoin turvautumatta kuitenkaan tarjousmenetelmään.

Luettelo vientitukeen oikeuttavista tuotteista ja vientituen suuruus vahvistetaan vähintään kolmen kuukauden välein. Tuen suuruus voi kuitenkin pysyä samana pidempään kuin kolme kuukautta ja tarvittaessa komissio voi tarkistaa sen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

4. Tukia vahvistettaessa otetaan huomioon:

▼M9

a) vallitseva tilanne ja tulevaisuuden suuntaukset seuraavilta osin:

— sianlihatuotteiden hinnat ja saatavuus yhteisön markkinoilla,

— sianlihatuotteiden hinnat maailmanmarkkinoilla;

b) tarve välttää häiriöitä, jotka todennäköisesti aiheuttavat pitkäaikaista epätasapainoa tarjonnan ja kysynnän välillä yhteisön markkinoilla;

c) ehdotetun viennin taloudelliset näkökohdat;

d) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehtyihin sopimuksiin sisältyvät rajoitukset.

Tukea vahvistettaessa otetaan erityisesti huomioon tarve säilyttää tasapaino yhteisöstä kolmansiin maihin jalostettuina tuotteina vietävien maatalouden perustuotteiden ja kolmansista maista tuotavien sisäiseen jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden käytön välillä.

Tukea laskettaessa 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille otetaan huomioon yhden sianlihakilon tuottamiseen yhteisössä tarvittavan rehuviljamäärän hintojen erotus yhteisön sisällä ja maailmanmarkkinoilla, ottaen huomioon 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kertoimet muiden tuotteiden kuin sianruhojen osalta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön hinta määritetään seuraavin perustein:

a) hinnat yhteisössä kaupan pitämisen eri vaiheissa;

b) vientihinnat.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetut maailmanmarkkinahinnat määritetään seuraavin perustein:

a) hinnat kolmansien maiden markkinoilla;

b) kolmansiin maihin suuntautuvan kolmansien maiden viennin määräpaikan suotuisimmat hinnat;

c) kolmansissa viejämaissa kirjatut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon kyseisten maiden myöntämät tuet;

d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat.

6. Tuen saa vain hakemuksesta ja asianmukaisen vientiluvan esittämällä.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientiluvan hakemispäivänä voimassa olevaa tukea ja eriytetyn tuen ollessa kyseessä samoin tukea, joka on voimassa vientiluvan hakemispäivänä

a) luvassa mainittuun määräpaikkaan,tai tarvittaessa

b) todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin luvassa mainittu. Siinä tapauksessa sovellettava määrä ei saa ylittää vientiluvassa mainittuun määräpaikkaan sovellettavaa määrää.

Tämän kohdan salliman jouston väärinkäytön ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

8. Mitä 6 ja 7 kohdassa säädetään, voidaan olla soveltamatta 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, kun tukea maksetaan elintarvikeaputoimenpiteinä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Tuen saamiseksi on todistettava, että

— tuotteet on viety yhteisöstä,

— tuotteet ovat peräisin yhteisöstä, lukuun ottamatta niitä tapauksia, joihin sovelletaan 10 kohtaa

ja

— eriytetyn tuen ollessa kyseessä, että tuotteet ovat tulleet perille luvassa mainittuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, johon tuki on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan b alakohtaa. Tästä säännöstä voidaan poiketa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos säädetään ehdoista, jotka tarjoavat vastaavat takuut.

10. Kolmansista maista tuotaville ja kyseisiin maihin takaisin vietäville 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille ei makseta vientitukea, ellei viejä todista, että

▼M9

— vietävä tuote ja aiemmin tuotu tuote ovat yksi ja sama

ja että

— tuotteesta perittiin kaikki tuontitullit tuonnin yhteydessä.

Tällaisissa tapauksissa jokaiseen tuotteeseen sovellettava tuki on yhtä suuri kuin tuonnin yhteydessä peritty tulli, jos se on yhtä suuri tai pienempi kuin voimassa oleva tuki; jos tuonnin yhteydessä peritty tulli on suurempi kuin tuki, sovelletaan voimassa olevaa tukea.

11. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa sovittujen määrien rajoitusten noudattaminen taataan vertailujaksolle myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella. Uruguayn kierroksen puitteissa tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta vertailujakson päättyminen ei vaikuta vientilupien voimassaoloon.

12. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyvät jakamattomien tai käyttämättömien vientimäärien uudelleen jakamista koskevat määräykset, annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen sianliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta ja perustamissopimukseen 43 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen erityistapauksissa ehkäistä sisäisen jalostusmenetelmän käytön osittain tai kokonaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jotka on tarkoitettu kyseisessä artiklassa lueteltujen tuotteiden valmistamiseen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenetelmän seurauksena voidaan poiketa siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä. Kyseisistä toimenpiteistä, jotka eivät saa olla voimassa enempää kuin kuusi kuukautta ja joita sovelletaan välittömästi, ilmoitetaan neuvostolle ja jäsenvaltioille. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei ole toiminut kolmen kuukauden kuluessa, komission päätös katsotaan kumotuksi.

15 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden luokitusta; tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen mukaisissa säännöksissä toisin säädetä, seuraavat toimet ovat kiellettyjä kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa:

— vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen.

— määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

16 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

▼M9

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittää tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4. Tätä artiklaa sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdassa mukaisesti tehdyistä sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

▼B

III OSASTO

Yleiset säännökset

19 artikla

Vapaaseen liikkeeseen yhteisön sisällä ei hyväksytä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka on valmistettu tai saatu muista kuin perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

▼M11

20 artikla

1. Eläintautien leviämisen torjuntatoimenpiteiden soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvien yhteisön sisäisen tai kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä niiden markkinoiden tukemiseksi, joihin nämä rajoitukset vaikuttavat. Kyseiset toimenpiteet toteutetaan asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä. Ne voidaan toteuttaa ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tai asianomaiset jäsenvaltiot ovat toteuttaneet terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteitä taudin nopeaa pysäyttämistä varten, ja ne voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen asianomaisten markkinoiden tukemiseksi.

2. Yhteisö osallistuu 1 kohdassa tarkoitettujen, terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteisiin suoraan liittyvien poikkeustoimenpiteiden rahoitukseen 50 prosentilla jäsenvaltioille aiheutuvista menoista ja 60 prosentilla torjuttaessa suu- ja sorkkatautia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tuottajat osallistuvat jäsenvaltioille aiheutuviin menoihin, siitä ei seuraa kilpailun vääristymistä tuottajien kesken eri jäsenvaltioissa.

4. Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskeviin jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin.

21 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92-94 artiklaa sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

22 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

▼B

Yksityiskohtaiset säännöt näiden tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M10

24 artikla

1. Komissiota avustaa sianlihan hallintokomitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

25 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

26 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

27 artikla

Jos Italia käyttää vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2727/75 ([1]) 23 artiklassa säädettyä oikeutta, neuvosto toteuttaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavat toimenpiteet kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

28 artikla

1. Kumotaan sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston asetus 121/67/ETY ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1861/74 ([3]).

2. Viittauksia 1 kohdalla kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

Mainitun asetuksen artikloihin tehdyt viitteet ja viittaukset luetaan liitteessä olevan vastaavuustaulukon avulla.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1975.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 1
([2]) EYVL N:o 117, 19.6.1967, s. 2283/67
([3]) EYVL N:o L 197, 19.7.1974, s. 3

▼B

LIITE

Vastaavuustaulukko

Asetus 121/67/ETY	*Tämä asetus*
27 artikla	26 artikla
29 artikla	27 artikla